

мирать думѣ-ты *тѣжъ рѣбѣ*? На коѣ думѣ ся отна-
сать? Зашто ся намирать въ тоѣ падежѣ?

Правило. *Ониа глаголи, слѣдѣ които при-
лѣга да ся тури пѣтаніе отъ винительнѣ падежѣ
(кого? што?), наричатъ ся глаголи отъ дѣйстви-
тельнѣ залогѣ. А ониа глаголи, слѣдѣ които не
иде да ся тури пѣтаніе отъ винительнѣ падежѣ,
ште гѣ наричамъ глаголы отъ срѣднѣ залогѣ.*

Б ѣ л ѣ ж к а. Освѣнь това, мѣ вяче знаємъ за *въз-
вратни глаголы*. На што ся свръшовать тѣи? Какво дѣй-
ствие показовать? Възвратни-тѣ глаголи ставать отъ дѣй-
ствителны-тѣ. Всичкѣ-тѣ ли глаголи, што имѣть при
себеси ся, сѣ възвратни?

З а д а т к ы. Распознайте отъ тыѣ глаголы дѣй-
ствителны-тѣ, срѣдни-тѣ и възвратны-тѣ: *трошѣ,
вдигамъ, слагамъ ся, мѣѣжъ, мѣѣжъ ся, спѣжъ, болѣдовамъ,
боѣжъ ся, лѣтѣжъ, ниѣжъ, кротовамъ, бѣгамъ, срѣдѣжъ ся,
рѣшѣжъ ся, растѣжъ, глѣдамъ.*

Намѣрѣте въ изученый кѣсѣ на приказкѣ-тѣ всич-
кѣ-тѣ глаголы и кажѣте отъ какѣвъ залогѣ сѣ. На дѣй-
ствителны-тѣ глаголы турѣте нѣкоѣ обяснителнѣ думѣ
въ винительнѣ падежѣ.

Прѣпишѣте 23-тѣ статийкѣ отъ сборника, тягѣте по
еднѣ прѣчицѣ подѣ глаголы-тѣ и надѣ тѣхъ забѣлѣ-
жѣте на кѣсо отъ какѣвъ залогѣ ѣ всякой глаголь.

67. Какѣжъ разликѣ има между тыѣ думѣ: *баба,
бабичка, бабиште; стара, старичка.*

Правило. *Много сѣишѣствителны имена сѣ
едно промѣнаваніе на окончаніе-то си можѣтъ
да покажѣтъ прѣдмѣта нѣ-голѣмѣ или нѣ-малѣкѣ
отъ колкото си ѣ. Сѣ такѣво промѣнаваніе на
окончаніе-то тѣи можѣтъ да покажѣтъ оште
укорно или галено лице-то, за което ся говори.
Така и нѣкои прилагателны имена сѣ промѣна-*